

Raf De Laet

Raf De Laet verkocht drie jaar geleden zijn veestapel en ging aan de slag met piemontesen.

Tielrode

Ras:	piemontese
Veestapel:	70 stuks, waaronder 25 zoogkoeien
Grond:	20 ha

Raf De Laet zweert bij het Italiaanse vleesveeras

Probleemloze piemontesen

Is het piemonteseras het vleesveeras van de toekomst? Volgens piemontesefokker Raf De Laet uit Tielrode wel. Het grote voordeel van het van oorsprong Italiaanse ras is dat de kalveren probleemloos op natuurlijke wijze geboren kunnen worden. Maar dat is lang niet het enige pluspunt.

tekst **Hanne Vandenberghe**

Het piemonteseras heeft een bepaald gen dat ervoor zorgt dat de bespieroening pas na de geboorte begint aan te zetten

Geen enkele incisie te bespeuren op het bedrijf van Raf De Laet (49) in Tielrode (gem. Temse). Sinds hij in 2011 zijn veestapel omvormde van Belgisch witblauw en limousin naar piemontese is de dierenarts niet meer langsgelopen voor een keizersnede. 'Van de laatste twaalf kalveren zag ik slechts één kalf geboren worden', vertelt De Laet. 'Het piemonteseras heeft een bepaald gen dat ervoor zorgt dat de achterhand pas begint aan te zetten na de geboorte. Vanaf vier à vijf weken begint de vleesaanzet en veel mensen schrikken ervan hoe beveleesd het dier kan uitgroeien.' Het doel van De Laet is om honderd procent keizersnedeloos te blijven. 'Ik ben niet op zoek naar een stier met de perfecte billen. Die zou namelijk de kans op keizersneden weer vergroten. Het is bovendien niet de bedoeling van het ras om extreem beveleesd te zijn. Voor mij zijn de natuurlijke kalvingen het belangrijkste voordeel van het piemonteseras.'

Hierdoor heeft de veehouder minder veeartskosten en ligt de sterfte ook lager. 'Daarnaast kun je je eigen leven beter plannen', zegt hij. 'Je hoeft niet meer drie maal per nacht op te staan om de hoogdrachtige dieren te checken.'

Overstap gezet in één week

Door de natuurlijke kalvingen blijven de dieren ook langer aangehouden. Volgens De Laet kunnen goede runderen gemakkelijk tien tot twaalf keer kalven, terwijl de witblauwen na drie keizersneden het bedrijf al moeten verlaten. 'Mijn oudste koe is geboren in 2001 en heeft al vier nakomelingen (waaronder een tweeling) op

Het rustige karakter van de dieren zorgt voor een enorm werkgemak

haar naam staan sinds ze hier in 2011 kwam. Mijn gegevens gaan maar terug tot 2010, maar ik vermoed dat ze dit jaar haar elfde of twaalfde kalf zal krijgen.'

De Laet combineert zijn landbouwbedrijf met een job als kraanman. 'Wanneer een witblauwe moet kalven, moet er steeds iemand op het bedrijf aanwezig zijn', vertelt De Laet. Dit was niet altijd even gemakkelijk in te plannen in het schema van de familie. 'En limousins hebben dan weer een karakter met te veel pit.'

Via zijn veehandelaar maakte De Laet kennis met het piemonteseras. 'Onze handelaar had een aantal dieren in Duitsland gekocht en was hier erg tevreden over. Hij overtuigde mij van de voordelen van het piemonteserund. Na een bezoek aan de Duitse fokker Erwin Gier was de stap om over te schakelen in een week gezet.' Door omstandigheden verkocht de Duitser zijn volledige veestapel. In juni 2011 kocht De Laet de veestapel van 44 goed geselecteerde piemontesedieren van hem over. Op zijn eigen bedrijf zaten toen 51 kruisingen van witblauwen en limousins die hij allemaal verkocht.

Een heuse ommezwaai, maar De Laet heeft het zich nog geen moment beklagd. Tegen het eind van 2014 hoopt hij zelfs van 25 naar 40 zoogkoeien te gaan.

'Meisjes' met rustig karakter

De landbouwsector heeft het heel wat moeilijker dan pakweg twintig jaar geleden. Volgens De Laet is het een voordeel om iets te hebben wat een ander niet heeft. 'De kwaliteit van het vlees is superieur. Het is vetarm en de fijnheid van het

vlees maakt dat het zeer mals is. Bovendien is het cholesterolarm. Het cholesterolgehalte ligt meer dan 30 procent lager dan dat van de beter gekende vleesveerasen. En het ligt zelfs lager dan dat van vis.' De Laet is de tweede fokker met het piemonteseras in Vlaanderen en is vaak te vinden in de box tussen zijn 'meisjes', zoals hij ze noemt. In dezelfde box zit een stier, die er blijkbaar geen probleem van maakt dat de vleesveehouder ook tussen de dieren loopt. 'Het piemonteseras heeft een erg rustig karakter,' legt hij uit. 'Ik kan met veel gemak in de box met vaarzen rondlopen terwijl de stier erbij staat. Zelfs als ik een pasgeboren kalf zou wegnemen van de moeder, zou die sneller aan mijn arm likken dan mij aanvallen.'

De prijs van het vlees ligt ongeveer 30 cent per kilo geslacht gewicht lager dan van een Belgisch-witblauwrund. De dieren groeien lang door en vervetten niet snel. Ze kunnen dus evenzeer op latere leeftijd afgemest worden. Toch gebeurt er geen afmest op het bedrijf, omdat de stal hiervoor niet voorzien is. De stieren zouden naast de vaarzen moeten zitten. In het bijzonder van het vrouwelijk vee zouden ze te energiek zijn en niet kunnen doorgroeien zoals het moet.

De afzet gebeurt bij twee handelaren en zeven particulieren. Deze particulieren zijn restaurants die de dieren aankopen op maximaal zes maanden en (laten) afmesten. Het probleem is dat het ras en het vlees niet zo bekend zijn. Onbekend is vaak onbemind, al merkt De Laet dat de vraag naar piemontesen door lokale beenhouwerijen begint toe te nemen.

Een stikstofvat is er niet op het bedrijf in Tielrode. Alle dekkingen gebeuren natuurlijk, voornamelijk voor het eigen gemak. Bij de dieren die De Laet in Duitsland kocht, zat een stier die ondertussen al goed werk heeft geleverd. Sinds 2011 is er nog geen enkele koe niet drachtig geraakt.

Roparco, goed zonder extremen

Eind maart bracht De Laet zijn nieuwste aanwinst van de COT-veiling in Nederland mee naar huis. Hij kocht er Roparco, een stier van veertien maanden en 535 kg, van de Nederlandse fokker Harrie Boomkamp uit Enter voor 2500 euro. 'Voor mij is Roparco meer waard dan de prijs die ik betaalde. Ik was zelfs bereid tot 5000 euro te gaan', vertelt De Laet. 'Roparco is een regelmatige stier met een goede gestalte, goede lengte en geen extremen. Toen ik Boomkamp vroeg hoeveel keizersneden er op zijn bedrijf zijn geweest en hij antwoordde "één", was de keuze onmiddellijk gemaakt.'

Roparco werd voor de keuring gepunt en kreeg 86 punten. De vleesveehouder ziet nog verdere verbetering. De stier blijft goed doorgroeien en heeft een mooie toekomst voor zich. Al moeten de vruchtbaarheidsresultaten eerst afgewacht worden. De vader van Roparco is Parco, die op de Nederlandse Vleesvee Manifestatie in 2011 nationaal kampioen werd. Diens vader is de preferente Ural. Een goede bloedlijn is alvast verzekerd. Doordat De Laet zelf met een Duitse bloedlijn in zijn veestapel zit, is het ideaal om te fokken met deze Nederlandse lijn. |